

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **Mgr. J. H.**, narozený dne x
bytem x

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2018 č.j. 327/2018-160-SPR/3

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno usnesení Magistrátu hl. m. Prahy (dále též „správní orgán prvního stupně“) ze dne 23. 11. 2017 č.j. MHMP 1841132/2017/Bur, kterým mu nebylo prominuto zmeškání lhůty, neboť neprokázal, že překážkou zmeškání úkonu byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění.
2. Žalobce v žalobě namítal, že ve lhůtě pro podání odporu onemocněl, a proto podal odpor až dne 15. 11. 2017, a to jako součást žádosti o prominutí zmeškání úkonu. K tvrzení žalovaného, že žalobce mohl podat příkaz proti odporu kdykoliv z domova, i kdyby byl v pracovní neschopnosti, žalobce sdělil, že odpor podat nemohl, protože v několika posledních dnech lhůty pro podání odporu byl nemocen, měl horečku a vůbec nebyl schopen práce s počítačem, natož docházky na pobočku pošty. Řádně podal žádost o

prominutí zmeškání úkonu a skutečnost, že byl nemocen, prokázal lékařským potvrzením. Byly naplněny podmínky pro prominutí zmeškání úkonu. Žalobce proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě setrval na argumentaci obsažené v napadeném rozhodnutí a navrhl žalobu zamítnout.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobci byl dne 31. 10. 2017 prostřednictvím datové schránky doručen příkaz správního orgánu prvního stupně, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, za což mu byla uložena pokuta ve výši 2.000 Kč. Dne 15. 11. 2017 zaslal žalobce správnímu orgánu prvního stupně ze své datové schránky podání označené jako žádost o prominutí zmeškání úkonu (jako důvod uvedl nemoc ve dnech 3. 11. 2017 až 10. 11. 2017), k níž připojil odpor proti předmětnému příkazu a lékařkou podepsaný „výměnný list – poukaz“ vystavený na jméno žalobce, v němž je uvedeno „Dg J06.9 zdravotní stav výše uvedeného pacienta odpovídal v době 3. 11. – 10. 11. 2017 pracovní neschopnosti“. Usnesením ze dne 23. 11. 2017 č.j. MHMP 1841132/2017/Bur správní orgán prvního stupně zmeškání lhůty neprominul, neboť žalobce neprokázal, že překážkou zmeškání úkonu byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění. Odvolání žalobce (které nebylo ani přes výzvu správního orgánu doplněno a zůstalo blanketní) bylo zamítnuto a uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 7. 2018 č.j. 327/2018-160-SPR/3.
6. Městský soud v Praze nejprve konstatuje, že rozhodnutí (vydané dle § 41 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, dále též „správní řád“), jímž nebylo prominuto zmeškání lhůty k podání odporu proti příkazu, je úkonem správního orgánu, který dle § 65 odst. 1 s. ř. s. podléhá soudnímu přezkumu (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2011 č.j. 8 As 9/2011-28 či ze dne 15. 9. 2016 č.j. 3 As 248/2015-22, publ. pod č. 3467/2016 Sb. NSS).
7. Podle § 41 odst. 1 správního řádu se navrácením v předešlý stav rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit. Podle odst. 2 může požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok. Podle odst. 4 správní orgán promine zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění.
8. Osmidenní lhůta pro podání odporu uplynula dne 8. 11. 2017. Není sporu o tom, že žalobce naplnil podmínky prominutí zmeškání úkonu stanovené v § 41 odst. 2 správního řádu. Tvrzená překážka trvala do 10. 11. 2017, přičemž žalobce žádost podal 15. 11. 2017, tedy v 15denní lhůtě. S podáním žádosti pak žalobce spojil zmeškaný úkon, tj. podal odpor.

Spornou však zůstává právní otázka, zda žalobce prokázal, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění (§ 41 odst. 4 správního řádu).

9. Nepříznivý zdravotní stav účastníka řízení lze považovat za závažný důvod, který představuje překážku, jež bránila účastníkovi řízení učinit zmeškaný úkon, pouze tehdy, pokud mu skutečně brání učinit zmeškaný úkon (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2015 č.j. 7 Azs 13/2015-28, publ. pod č. 3215/2015 Sb. NSS).
10. Břemeno tvrzení a břemeno důkazní k prokázání naplnění podmínek k prominutí zmeškaní úkonu tíží žadatele, nikoli správní orgán (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017 č.j. 51 A 22/2016-28, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2018 č.j. 13 A 106/2018-53 nebo rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2012 č.j. 2 As 35/2011-54, ze dne 25. 1. 2018 č.j. 9 As 100/2017-46 nebo ze dne 7. 2. 2019 č.j. 7 Azs 14/2019-17).
11. Žalobce doložil lékařské potvrzení, z něhož plyne, že měl být v termínu 3. 11. – 10. 11. 2017 nemocen, z tohoto potvrzení však nevyplývá, že by tato nemoc byla natolik závažného charakteru, že by mu bránila v podání odporu proti příkazu. Žádné relevantní konkrétní tvrzení (natož důkaz) v tomto ohledu nepředložil ani žalobce. Dle uvedené diagnózy (J06.9) se mělo jednat o akutní infekci horních dýchacích cest, tedy jinými slovy běžné nachlazení. Z lékařského potvrzení neplyne, že by průběh jeho onemocnění byl jakkoliv nestandardní. V této souvislosti je třeba podotknout, že žalobce měl zřízenou datovou schránku, kterou zjevně využíval jak v řízení před správními orgány, tak i v řízení před soudem. I v případě uvedené nemoci tedy musel být schopen prostřednictvím datové schránky učinit tak jednoduché podání, jakým odpor proti příkazu (jenž nemusí být odůvodněn) bezesporu je. I kdyby se pak žalobce nepřihlásil do datové schránky, mohl dané podání na konci lhůty pro podání odporu učinit prostřednictvím veřejné datové sítě (e-mailem) bez podpisu (tedy pro takový postup nemusel mít k dispozici počítač a postačoval běžně rozšířený tzv. chytrý telefon s připojením k internetu – nemůže tudíž obstat ani žalobcovo tvrzení, že nebyl schopen práce s počítačem) a následně je ve lhůtě 5 dní (tj. až po skončení nemoci, jež měla trvat do 10. 11. 2017) potvrdit či doplnit v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu.
12. Na shora uvedených závěrech nic nemění ani žalobcovo tvrzení, že měl horečku. I kdyby toto tvrzení bylo pravdivé (o čemž má soud pochybnosti, neboť je žalobce poprvé uplatnil až v žalobě, přestože mu nic nebránilo učinit tak už v průběhu správního řízení – v něm však hovořil velmi nekonkrétně jen o nemoci), ani v takovém případě by se nejednalo o natolik závažný stav, který by bránil žalobci podat prostřednictvím datové schránky (popř. skrze veřejnou datovou síť bez podpisu s následným potvrzením či doplněním ve lhůtě 5 dnů) včasný odpor proti předmětnému příkazu správního orgánu prvního stupně. Jak přiléhavě uvedly správní orgány, nejednalo se například o stav, kdy by žalobce byl hospitalizován v nemocnici, měl zlomené ruce a nemohl psát, popřípadě měl problémy se zrakem bránící mu v učinění podání. Pouhá akutní infekce horních dýchacích cest, i kdyby byla doprovázena tvrzenou horečkou, dle závěru soudu v nyní posuzovaném případě nepředstavuje natolik závažný důvod, který by mu bránil v podání odporu.
13. Vzhledem ke shora uvedenému neshledal soud žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
14. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch, a žalovanému, který byl ve věci

úspěšný, žádné náklady řízení nad rámec nákladů vynaložených z běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. dubna 2021

JUDr. Marcela Rousková, v.r.
samosoudkyně